

Yaradılış Hikmeti, Ahiret İnancı, Allah'a Sığınma

Bismillâhirrahmânirrahîm

el-Hamdülillâhirabbilâlemin

*es-Salâtü ve's-selâmu alâ seyyidinâ ev-
velîne ve'l-âhirîn ve Muhammedin ve âlâ âlihî
ve sahibihî ve men tebiahû bi-ihsânin ilâ
yevmi'd-dîn.*

Emmâ bad:

Sübhânallâhi rabbi'l-arşî'l-azîm. “Arş-ı
Azîm’in sahibi Allahu Teâlâ hazretlerini her
türlü noksandan tenzih ederim.”

Sübhânallâhi. “Allah’ı tenzih ediyorum.”
Rabbi'l-arşî'l-azîm. “Arş-ı Azîm’in sahibi olan
Allah’ı tenzih ederim.” demek

Tenzih etmek demek; “Allahu Teâlâ haz-
retlerinin eksikliği, noksanı, kusuru, yetenek-
sizliği, yetersizliği yoktur. Her şeyi en güzel-
dir, en mükemmeldir.” demek.

Sübhânallah sözü bir sözdür ve sevabı da
çok büyüktür. Onun için Peygamber Efendimiz
sallallahu aleyhi ve sellem buyuruyor ki; “Bu
söz yeri, göğü doldurur. Sevabı yeri, göğü dol-
durur.”

Bir de kul Allah'ı düşünüyor ve her şeyinin en mükemmel olduğunu, tam olduğunu, hiçbir eksiğinin olmadığını, o hayranlığı ifade ediyor. Sübhânallah; hayranlık ifade eden bir sözdür: “Sübhânallah ne güzel çiçek, Sübhânallah ne güzel manzara, Sübhânallah ne güzel koku...” Hayranlıktan bahseden bir sözdür.

Allahu Teâlâ hazretlerinin büyüklüğünü ve mükemmelliğini, her şeyde kâmil ve tam olduğunu bilmesi; Allah'ı bilme konusunda yüksek bir seviye olduğundan onun için Sübhânallah diyerek tesbih etmenin sevabı çoktur. Onun için namaza Sübhâneke ile başlıyoruz. Rükûda Sübhânallah diyoruz, secdede Sübhânallah diyoruz. Bunlar hem ayakta hem eğildiğimiz zaman hem secdeye vardığımız zaman Allah'ı her bakımdan, her şeyinin en güzel olduğunu düşünüp önünde öyle eğilmiş oluyorsun. Öyle tesbih etmiş oluyorum. Bunlar müthiş duygulardır, çok kıymetli duygulardır, o bakımdan sevabı da fazladır. Efendimiz, bunu söylemiş oluyor.

er-Rahmânu ale'l-arşi'stevä. “Allahu Teâlâ hazretleri arş üzerine istiva eyledi.”

İstivanın mânası; “oraya yerleşti” demek.

Arş; Araplar kendi arasında kullandıkları zaman taht demek, koltuk ve taht mânasına geliyor.

Allahu Teâlâ hazretleri Arş-ı Âlâ'ya yerleşti ama mekândan münezzehtir. Allahu Teâlâ hazretleri her yerde hazır ve nazırdır. Fakat makamı, Arş-ı Âlâ'dır. İşte Arş-ı Âlâ'da olan Allah'ı her türlü noksandan tenzih ederim, demek oluyor.

Âyete'l-kürsî'den biliyoruz ki;

﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾

*Lehû mâ fi's-semâvâti ve mâ fi'l-ardi.*¹

“Allahu Teâlâ'nın kürsüsü; semâvâtı ve arzı kuşatır.”

Kürsü ne demek?

Allahu Teâlâ hazretlerinin kürsüsü de makamına ait bir şey. Yerleri, gökleri kuşatan büyüklüktedir. O kadar kuşatıyor ki yerle gök kürsünün yanında çok küçük bir şey kalıyor. Bu

¹ 2/Bakara, 255

fezalardan, bu yerden, gökten hepsinden daha büyük.

Allahu Teâlâ hazretlerinin kürsüsü; gökleri ve yeri kuşatmış olan kürsüsü, Arş-ı Âzam'ın yanında bir küçük tane gibi kalır. Demek ki Allahu Teâlâ hazretlerinin arşu; bu yedi kat semâvâtı ve yeri kuşatan kürsüsü ne kadar büyükse o küçücük bir tane gibi kalır.

O zaman Allahu Teâlâ hazretleri o Arş-ı Âlâ'da istiva eylemiş. Mekândan münezzeh olarak orada istiva eylemiş oluyor. O kelimeyi kullanmamız, istiva etmek demek; belli bir yere yayılmak gibi bir mânası var. İşte bu Arş-ı Âlâ böyle bir büyük bir şey.

Ne diyelim?

Bir şey diyemeyiz; ama benzetme yapmak da doğru değil. Çünkü Allahu Teâlâ hazretleri hiçbir şeye benzemez. Tabii O'nun arşını da yeryüzünde bir şeye benzetemeyiz. Kürsüsünü de benzetemeyiz. Yalnız bir tek şey akılda kalıyor ki çok muazzam bir şey! Onun için Arş-ı Âzam denmiş, Arş-ı Âlâ denmiş. Yüce, muazzam Arş-ı Âlâ'sının sahibi olan Allah'ı her türlü noksandan tenzih eylemiş oluyor.

a. Elhamdulillâh Zikrinin Mahiyeti

Elhamdülillâhi rabbi'l-âlemîn; “Âlemlerin Rabbi olan Allah’a hamdolsun. Hamd ederim veya hamd Allah’a mahsustur.” demiş oluyor.

Hamd Türkçe bir kelime değil. Onun da bilinmesi lazım. Hamd, “övülmek, övgü” demek. Bütün övülen, sevilenin, beğenilenin hepsinin şerefi Allah’a ait. Çünkü Allah yaratmıştır. Bütün beğendiğimiz şeylerin hepsinin Yaradan’ı Allah olduğundan her şey O’na gider. Bütün hamdlar O’na gider.

Elhamdülillâhi. “Hamd Allah’adır, Allah’ındır.”

Rabbi'l-âlemîn. “Âlemlerin Rabbi.”

Arap dili bilenler için bütün olarak burada uzun izahlar yapılmıştır. Mesela *âlem* diyoruz, *âlemîn* diye çoğulu yapılıyor.

Akıl sahibi, ruh sahibi insanlar içindir bu. *Memur* dersin, *memurîn* dersin. *Muallim* dersin, *muallimîn* dersin. *Âlem* diyorsun, *âlemîn* diye çoğul yapılıyor. Sanki ruh sahibi, canlı bir şeyin çoğulu gibi; burada şuna işaret olabilir. Allahu âlem. Çok çeşitli mânaları vardır.

Bir tefsir kitabını okumaya kalkarsınız ilk başta mesela Elmalı'nın Fâtîha-i Şerîf'inde *El-hamdülillâhi rabbi'l-âlemîn* sayfalarını bitiremedim. Yaz Allah yaz, yazılmış yazılmış yazılmış. Bitmiyor sayfalar. O kadar derin mânaları var. Çok geniş, fevkalade derin, uzun oluyor.

Canlı bir varlığın yaratılması!

Bir varlık ki hiçbir şeyi yoktu. Allah onu yaratmış kurmuş, meydana getirmiş; kendi kendine bir şeyler yapıyor. Ne kadar güzel! Biz bir makine olduğu zaman seviniyoruz; makineyi biz kullanıyoruz. Ama Allahu Teâlâ hazretleri öyle şeyler yaratıyor ki kendi kendine bir şeyler yapıyor.

Hele ki insanoğlu mesela akli da var. İcatlar yapıyor, ortaya bir şeyler koyuyor. Konuşmalar, edebiyatlar, şiirler, kasideler, tezhipler... çok muazzam şeyler yapıyor. Malzemesi azottu, sudur bilmem nedir... Hidrojen, oksijen, karbon, kömür... Kömürü karıştırmış, demiri karıştırılmış; şöyle böyle, bu karışımdan harika bir yaratık ortaya çıkmış. Bir taşın beğenilmesi; yoktan onun yaratılması da bir şey; ama *Elhamdülillâhi rabbi'l-âlemîn* akıl, ruh

sahibi bu kadar mükemmel yaratıkların yaratılması için çok muazzam bir düzen lazım.

b. Rab Kelimesinin Mânâları

Küçücük bir şey bile, yaratmak demeyelim de, icat etmek için, bulunması için, herhangi bir küçük şey için çok zahmet çekmesi gerekiyor. Marconi; radyo dalgalarını bulmuş. Madam Curie ve kocası radyoaktiviteyi bulmuş, falanca filanca aşığı bulmuş. Filanca kuduz aşısını yapmış... Adamları göklere çıkartıyorlar, heykellerini yapıyorlar. Einstein; İzafiyet teorisini bulmuş falan. Bunlar ne ki, bunlar küçücük bir şey!

Bunların hepsinin kompoze eden şu kâinatın mükemmel hâliyle yaratmış Allahu Teâlâ hazretleri. Yaratmış da ruh sahibi, şuur sahibi, derin ufuklu mahlûkları yaratma O'nun büyüklüğünü gösteriyor. Allahu Teâlâ hazretlerinin kudretini bizim daha rahatlıkla idrak etmemizi sağlayan bir şey olduğu için *Elhamdülillâhi rabbi'l-âlemîn*.

Bak, Allah her şeyi yaratmış.

Cemadâti var, nebatât var, hayvanât var; ama bir de gör ufku! Asıl işin sahibi yaratıklar

yaratmış! Bir maymun küçük bir şey yaptı mı şaklabanlık yaptı mı keyifle alkışlıyor. Aslan çemberden geçti mi “Âferin ya, aslana bak.” diyoruz. Veyahut havuzda balıkları terbiye ediyorlar. Yunus balığı zıplıyor, hopluyor; burunun ucunda topu tutuyor falan diye “Âferin, bunları becerdi.” diyoruz. Ama öteki şey çok daha büyük!

Elhamdülillâhi rabbi'l-âlemîn onun için bir bakıma aklın önemini gösteren, akıllı, şurlu varlıkları yaratmanın ne kadar büyük bir yaratma olduğuna dikkat çeken bir cümle bildirir.

Mesela orada *Elhamdülillâhi rabbi'l-alâmim* deseydi *alâmim*; âlemler fezalar, bildiğimiz bilmediğimiz, görünen görünmeyen âlemler onun gibi; ama *âlemîn* diyor. Orada biraz daha derin bir anlamlar görülüyor.

Bir de özellikle izah etmemiz gereken Rab kelimesi var. Rab, tabii birebir aynısı kelime bulmak mümkün değil de benzeri olacak. Birkaç mânaya geliyor. Mesela “sahip” mânasına geliyor. *Rabbü'l-beyt*; “evin sahibi, sahip” mânasına geliyor. *Rabbü'l-mâl* deniliyor, “mal sahibi” anlamına geliyor. *Rabbi'l-âlemîn*:

Âlemlerin sahibi. Tabii, sahibi olunca farklı oluyor. Bir insan bir evde kirada olunca başka, sahibi olunca farklı oluyor.

Rab; bir de ribâ kelimesinden geliyor; artırmak, büyütmek, geliştirmek mânâsındadır. *Elhamdülillâhi rabbi'l-âlemîn*; asıl, şuur sahibi mükemmel yaratıkları alıp geliştirip meydana getiren Allah, Rab!

İnsan neydi?

Bir küçük tohumdu, kocaman insan oluyor. Küçücük bir tohum idi, büyük bir ağaç oldu. Küçücük bir şeyin o mükemmel hâle gelmesi, büyük bir şeyin geliştirmesi ile oluyor. Bizim Rabbimiz bizi böyle yoktan var ettiği gibi, derece derece de basitlikten en yüksek varlık hâline getirmiş oluyor.

Elhamdülillâhi rabbi'l-âlemîn cümlesi onun için tefsir kitaplarında 60 sayfa, 100 sayfa, 200 sayfa, 300 sayfadır. İnsanın morali bozuluyor. Fâtiha'nın tefsirini okuyamıyor, besmelenin içinden çıkamadan sayfayı kalkıyor.

Bilmiyorum siz de aynı duyguları hissettiniz mi? Oku oku bitmiyor. Zaman da mahdut,

insanın da o kadar zamanı yok. Eskiden insanların zamanları bolmuş. Ömürleri uzunmuş, kandilin altında okurlarmış sabaha kadar. Şimdi Kırk tarafta kırk tane bezimiz var. Kırk yere gidip geliyoruz. Bütün insanlar öyle!

Bir memur bir yerden çıkıyor, bu göreve ek görevi var, öbür tarafa gidiyor. Oradan öbür tarafa gidiyor, akşam bilmem ne yapıyor falan derken; bir cami hocası olsa bir çocukları okutacak. Kadınlara vaaz verilecek, evin ihtiyaçlarını alacak da akşam kendisi istirahat edecek ve bir hutbe hazırlayacak, bir-iki bir şey okuyacak. Vakit olmuyor. Tabii, zorlanıyor.

Onun için bu cümleler şuurlu söylendiği zaman çok muazzam cümleler! Birisi *lâ ilâhe illallah*, *lâ ilâhe illallah* dediğim, insanı cennete sokan söz! Sen *lâ ilâhe illallah*'ı anlayarak şuurlu söylediğin zaman; "Yâ Rabbi! Ben biliyorum ki dünyadaki abuk sabuk insanlar birçok şeylere tapıyorlar. Kimisini altından yapıyorlar, tapıyorlar. Kimisini bronzdan yapıyorlar, birtakım şekiller bilmem neler yapıp tapınıyorlar. Öyle abuk sabuk şeylerin aslı esası yok. Sen varsın yâ Rabbi! Ben senin varlığını seçtim, anladım. Geriye kalanın bir

hükmü yoktur!.." diye fevkalade mühim bir söz söylemiş oluyor insan. *Lâ ilâhe illallah* dediği zaman çok önemli bir söz söylemiş oluyor. Buyurulmuştur ki; "Cennetin duhuliyeti, *lâ ilâhe illallah* demek."

Lâ ilâhe illallah diyen cennete girebiliyor. Başkası giremiyor. Çünkü dangalak, anlayamamış. İnsan olmuş. Allah akıl göndermiş, onu anlayamamışsa Allah ona cenneti nasip etmiyor. Yaratan'ını anlayamamış.

Ben, bir adama her gün postacı ile hediye gönderiyorum. adam bakıyor. O altın güzel, ertesi gün bakıyor, gümüş. Ertesi gün bakıyor, güzel bir çanta. Fermuarlı vs. Ertesi gün bir bakıyor, bir güzel ayakkabı... Her gün hediye geliyor.

Dangalak, "Bunu kim gönderdi?" diye sormuyor. Benimle karşılaştığı zaman farkında değil daha; insan, kim göndermiş diye "Bu kadar iyilik yaptın bana, sağ ol." diye bakar.

Âlemlerin Rabbi de şu insanlara her gün sayılamayacak kadar, milyonlarca, milyarlarca nimet veriyor. Bu dangalak insanoğlu gidiyor; kendisinin eliyle yonttuğu putun karşısında;

“Hadi bana bir şey ver. Hadi benden bir şey al. Hadi beni koru!..” diyor.

Dangalak! Sen bunu az önce yaptın; bu taştı. Sen bunu kestir, şekil verdin. Bu yontulduğu zaman katı bir taş idi. Ağzı yok, yüzü yok. Söyleyip duruyorsun. Bundan bir şey istenir mi?.. Anlaması lazım.

“Ay, Güneş, yıldız” diyor, bir şeye tapıyor. Hâlâ tapıyor. Akıl almaz işlere tapıyor. Öküze tapıyor. Hintliler; 700 milyon dangalak, Allah düşmanı; Allah’ı bırakmış, öküze tapıyor. Bu boynuzlu hayvanı biz pırzola yapıyoruz, kebab yapıyoruz, köfte yapıyoruz.

Peki, niye öküze tapıyorsun da deveye tapmıyorsun?

Dangalaklığın büyüklüğüne bak!

Japonlar güneşe tapıyor! Niye ona tapıyorsun da şuna tapmıyorsun? Arkadaki daha büyük. Hacim olarak daha büyüğünün daha büyüğü var. Saçma sapan şey!

Birisi aya tapmış, birisi güneşe tapmış! Mâzîde olsa ilkel insanların tapmasına biraz tahammül gösterebilir insan. İlim yok, matematik yok, fizik yok, kimya yok, astronomi yok... İnsanlar hiçbir şeyi bilmiyor. Ama yirminci

yüzyılda Japonlar ilimde ileri, Amerika ilimde ileri, Avrupa ilimde ileri; Hepsinin dini bozuk! Dini akıllı olan bir adam yok.

Şimdi Amerikalılar, Avrupalılar Hz. İsa'ya tapıyor. Hz. İsa'nın cenazesine tapıyor tapıyor; o kadar olmayacak bir şey ki!

Hz. İsa'dan önceki insanlar kime tapacaklar? Hz İsa milatta doğmuş, milattan önceki insanların dini ne olacak? Cevap veremez.

Jesus save yazmışlar. Kurtarmaz, bunların hiçbirini kurtarmaz. Çünkü Allah düşmanına dönüp bakmaz bile! Allah'ı sevmeyen insana peygamber şefaathçi olur mu? Öyle şey olur mu? Sen doğru bir inanç içinde değilsin ki!

Koca Amerika sapık. Burada bilimde elektronik cihaz yapıyorlar. Oraya, fezaya adam gönderiyorlar... Yahu şunu izah edemiyor:

Hz. İsa'dan önceki insanların hâli ne olacak? Hadi Hz. İsa'dan sonrakiler tamam, senin dediğin gibi bir şey; ondan öncekiler ne olacak? Mantıksız! "Efendim, sonra gelmiş de bilmem ne. Cehenneme girmiş, yukarı çıkmış da..." Her şeyi mantıksız, vaftiz suyu mantıksız... Her şeyi tatsız tuzsuz mantıksız!

Çinliler, Japonlar bâtıl yolda, Hintliler bâtıl yolda!

Yahudileri biz incelersek yahudilerin tanrısı sadece yahudilerin tanrısıdır, bir kavmin dinidir.

c. Diğer Dinlerin İnanç Halleri

Bizim Amerika'da Yaşar Bey diye arkadaşımız vardı. Mühendisti, bulunduğu şehirde bir münâzara tertipledi. Müslümanların cami hocasını çağırmış, Mısırlı bir hoca, alim. Hristiyanların piskoposunu çağırmış, bilmem hangi katedralin yüksek papazı, piskoposunu çağırmış. Yahudilerin de hahambaşını çağırmış: “Böyle bir münâzara var, gelir misiniz?” Onlar da kabul etmişler. Tıklım tıklım dolmuş salon, muazzam! İzdiham var, kalabalık. İlk önce kura çekilmiş. Nasıl olduysa hahambaşı konuşmuş.

“Hadi, tarif et bakalım inancı. Nasıl inancın? Anlat. Biz üç dini de dinleyeceğiz. Anlat bakalım Yahudilik nedir?”

Anlatmış, âhiret inancı yok. Bak, ben Yahudiliği bilmiyorum. Âhiret inancı yok.

Ve'l-ba'sü ba'de'l-mevt hakkun.

Âhîret inancı yok. Hz. Musa böyle şey söyler mi, Hz. Musa böyle şey söyler mi? Âhîret inancı yok. Tabii bu konuşmuş inmiş.

Müslüman çıkmış. Onların kutsal kitaplarının baş tarafı Ahd-i Atik, Tevrat. İkinci kısmı İncil.

İkisi bir arada, aynı kitabı okuyorlar. Ayrıca Yahudiler başka kitaplar da okuyorlar. Kendilerine mahsus.

Onları da okuyorum ben. İncil'i okumuyorum, aklıma başka bir şey gelmesin diye. Ne lüzümü var benim Kur'ân-ı Kerîm'im varken hadîs-i şerîflerim varken ne lüzümü var? İstemiyorum. İstesem belki hoca olarak belki incelemem gerekebilir ama incelememeyi uygun görüyorum. Hiç incelemiyorum.

Mistisizm!

Hint mistisizmi varmış, hıristiyan mistisizmi varmış, yahudi mistisizmi varmış; tasavvuf...

Hiç incelemiyorum. Benim Kur'ân-ı Kerîm'den, hadîs-i şerîflerden öğrendiğim tasavvuf inancıma kimse karışmasın! Olmaya ki oradan bir cümle hafızamda kalır, dilime gelir.

Ne diye öyle bir şey yapayım ki? Onlarla ilgilenmiyorum. Âyet, hadis, kendi öz kaynağım. Onun için incelemedim; ama böyle duyduğum zaman hayret ettim:

“Âhîret inancı yok!”

Fesubhanallah! Biz Ehl-i kitap diyoruz. Yahudidir, Ehl-i kitaptır, kitap indirilmiş kavimdir diye adamlara pâyeye vermişiz..Ama âhîret inancı yok.

İkinci olarak piskopos çıkmış, demiş ki;

“Sayın hahambaşı bu sözü nasıl söyler? İşte beraberce okuduğumuz Tevrat, İncil. Onun filanca sayfasında şu yok mu, filanca sayfasında şu yok mu?..”

Tarif etmiş. Elinde okuduğu kitaba göre âhîret inancının varlığını gösteren delilleri sıralamış. Yahudiler âhîrete inanmadıktan sonra;

Ve'l-ba'sü ba'de'l-mevt hakkun kısmına inanmadıktan sonra o da kâfir olur.

﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ

مَرْيَمَ﴾

*Lekad kefera'l-lezîne kâlû innallâhe hüve'l-mesîhu'bnü meryeme.*²

“Hz. İsa’ya ‘Allah’ın oğlu, Tanrı’ diyen o da kâfir oluyor.”

﴿لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ﴾

*Lekad kefera'l-lezîne kâlû innallâhe sâlisü selâsetin.*³

Allah üçten biridir diyen, ekânim-i selâseye, Trinityye inanan, üçlemeye inanan da kâfir oluyor. Kur’ân-ı Kerîm bildiriyor. Dünyanın çarkı bâtılda, hakikaten bâtılda, dünyanın çarkı hakikaten bâtılda. Öküze tapıyor, güneşe tapıyor falan. Orta Asya’daki Moğollar falan onların da dinleri bir acayip. Onları da televizyonda gördüm. Onlar da farklı şeylere tapıyorlar. Putlara, ruhlara, bir şeylere falan tapıyorlar. Hindistan’da daha başka şeyler de var. Farklı şeyler de var.

² 5/Mâide, 72

³ 5/Mâide, 73

Binâenaleyh *lâ ilâhe illallah* fevkalade önemli! Sübhânallah sözü de Allah'ın kudretini gösteren bir cümle olarak son derece önemli! Elhamdülillah sözü de her türlü övgünün ve Allah'ın bize yapmış olduğu her türlü ikramın, tefekkürün ihtivası olduğu için çok önemli!

Efendimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*; mahzun olduğu zaman, üzüldüğü zaman bu cümleyi söylermiş.

Demek ki hem rahatlatıyor hem de kendisinin Allah'a olan bağlılığını hatırlaması suretiyle tahammül gücü, sabır gücü geliyor. Allah; şerîki, nazîri yok. Her türlü noksandan münezze. Her türlü hamd O'nun. Her türlü nimet O'ndan. Eh, bunda böyle yaptıysa vardır bir hikmeti diye insan tabii bunları tekrar ettikten sonra kavî bir müslüman olarak sağlam durur. Onun için büyüklerimiz demişler ki;

Men âmene bi'l-kaderi emine mine'l-kederi. “Kadere inanan kederden kurtulur.”

Elem duymaz. Çünkü; “Madem kaderde bu var. Ne yapalım?” der, rahat ve huzur içinde olur. Keder duymaz. Hakikaten bizim büyüklerimiz, evliyâullah, erenlerden, mutasavvıflardan büyüklerimiz diyorlar ki;

Mevlâ görelim n'eyler

N'eylerse güzel eyler

Hoştur bana senden gelen

Ya goncağül yahut diken

Allah ne yazmışsa hepsi hoştur, diyor. O iman, insanı her türlü elemelerin karşısında gayet sağlam bir şekilde tutuyor. Onun için müslümanı hiçbir şey yıkamıyor, sağlam müslümanın dünyada hiçbir şey sırtını yere getiremiyor.

«كَانَ إِذَا خَرَجَ مِنْ بَيْتِهِ قَالَ: بِسْمِ اللَّهِ، تَوَكَّلْتُ عَلَى

اللَّهِ. اللَّهُمَّ إِنَّا نَعُوذُ بِكَ مِنْ أَنْ نَزِلَّ، أَوْ نَضِلَّ، أَوْ

نُظْلِمَ، أَوْ نُظْلَمَ، أَوْ نَجْهَلَ، أَوْ يُجْهَلَ عَلَيْنَا. ت، وَابْنُ

السُّنِّيِّ، عَنْ أُمِّ سَلَمَةَ»

*Kâne izâ harace min beytihi kâle bis-
millâhi tevekkeltü alellâhi allâhümme innâ
neûzü bi-ke min nezille ev nadille ev nazlime
ev nuzleme ev nechele ev yüchele aleynâ.*

Ümmü Seleme *radıyallahu anhümâ*'dan bize rivayet ettiğine göre Peygamber Efendimiz evinden dışarı çıktığı zaman şöyle söylerdi:

Bismillahi tevekkeltü alallah. “Yâ Rabbi! Dışarıya senin adınla çıkıyorum.”

Bismillah. Besmeleyle ayağını atıyor.

Tevekkeltü alallah. “Allah’a tevekkül ettim. Allah’ı vekil edindim. Allah’a dayandım.” diyor. Sonra;

Allâhümme innâ neûzü bi-ke. “Yâ Rabbi! Bizler sana sığınırız.”

Nereden?

Min nezille. “Ayağımızın kaymasından sana sığınırız.”

“Ayağın kayması” mecazî bir sözdür. Doğru yoldan kayıp da yanlış bir yere gitmesinden! Hani doğru yoldan ayağımızın kayıp da bir yanlış yola gitmesinden sana sığınırız. Biz bir yola çıktık. Dışarıya, evimizden dışarıya çıktık. Senin rızana aykırı bir şey yapmaktan sana sığınırız, demiş oluyor. Ayağımızın kaymasından sana sığınırız.

Ev nadille. “Dalâlete düşmekten sana sığınırız.”

Dalalet; “yolu sapıtmak” demek.

Ayağımızın kaymasından ve sapıtmaktan sana sığınırız, diyor. Bir insan ormanda giderken yolunu kaybetse patikada bilmem ne de kaybolsa dalalet demek ki, yolunu kaybetse çıkamazsa dalalet, sapıtma demek. Tabii hak yolda giderken de istikametini ne yapacağını bilemese o da dalalettir.

Onun için “Ayağımızın doğru yoldan kaymasından da dalalete düşmekten de sapıtmaktan da sana sığınırız yâ Rabbi!” derdi.

Ev nazlime. “Birisine farkına varmadan zulmetmekten de sana sığınırız.”

Kimseye bir zararımız olmasın. Kimse bizden bir elem, keder görmesin. Bizden zulüm görmesin, kimseye zulmetmeyelim.

Ev nuzleme ev nechele ev yüchele aleynâ. “Bizi zulme çekme yâ Rabbi! Zulmetmekten sana sığınırım.” derdi. Cahillik yapmaktan, cahilce bir şey yapmaktan bazı kendini bilmez, haddini bilmez insanların gelip yakışıksız bir muamele yapmasından da sana sığınırım. Bize karşı cahillik yapılmasından, bizim de cahillik yapmamızdan da sana sığınırım.” diye çok şeylerden Allah’a sığınırız.

İmam Tirmizî, hadîs-i şerîfi nakletmiş. Bir daha hatırlayalım. Diyor ki;

Bismillah tevekkeltü alallah.

Besmele ile başlıyor. Allah'a tevekkül ettiğini bildiriyor, Allah'a sığınıyor.

1. Ayak kaymasından.

2. Sapıtmaktan.

3. Birisine zulmetmekten.

4. Birisinden zulüm görmekten.

5. Birisine karşı kötü bir hareket yapmaktan.

6. Birisinin kendisine yakışıksız, uygun olmayan bir iş yapmasından Allah'a sığınıyor.

Hakikaten dışarıya çıktığımız zaman bunlardan korunsak; dosdoğru yolda yürüyeceğiz, sapıtmayacağız, kimseye bir haksızlık yapmayacağız. Kimseye bir zulüm yapmayacağız. Kötü bir muamele yapıp karıştırmayacağız. Kimseyi üzecek bir şey yapmayacağız. Bir insan başka ne ister. Bunlar gayet güzel, bunları ezberleyelim. İnşallah biz de yola çıktığımız zaman söyleyelim.

Hatırlayabilecek miyiz?

Bismillâhi tevekkeltü alellâhi allâhümme innâ neûzü bi-ke min nezille ev nadille ev nazlime ev nuzleme ev nechele ev yüchele aleynâ.

Dalalete düşmekten, zulme düşmekten, zulme uğramaktan, cahillik etmekten Allah'a sığınmış Efendimiz.

Bismillâhi tevekkeltü alellâhi allâhümme innâ neûzü bi-ke min nezille ev nadille ev nazlime ev nuzleme ev nechele ev yüchele aleynâ.

«كَانَ إِذَا خَرَجَ يَوْمَ الْعِيدِ فِي طَرِيقٍ رَجَعَ فِي غَيْرِهِ. ت،
ك، عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ.»

Kâne izâ harace yevme'l-îdi fî tarîkin racea fî ğayrihi.

d. Namaza Veya Hayırlı Bir Yere Gidip Gelirken Farklı Yolu Kullanmanın Hikmeti

Peygamber Efendimiz bayram günü camiye çıktığı zaman, bayram namazı kıldırıma gittiği zaman; bir yoldan gittiyse döndüğünde o yoldan gelmezdi, başka yoldan dönerdi. Gittiği yoldan değil başka bir yoldan dönerdi,

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz.

Bu, bayramda da böyle uygun olur. Camiye, hayırlı bir yere gittiği zaman da böyle yapmak iyi olur. Çünkü insana melekler şahitlik edecek. Omuzundaki amellerini yazan melekler şahitlik edecek. Âzâlar şahitlik edecek: “Yâ Rabbi! Evet, tamam. Bu oruç tuttu. Yâ Rabbi! Evet, tamam. Bu Kur’an okudu. Yâ Rabbi! Tamam. Bu zekâtını verdi.” diye şahitlik edecek. “Yâ Rabbi! Tamam. Bu hacca gitti. Safa ile Merve arasında sa’y etti, tavaf etti...” ayaklar şahitlik edecek. Melekler şahitlik edecek, âzâları şahitlik edecek. Çevresi şahitlik edecek, mekânlar şahitlik edecek. Cami diyecek ki; “Evet, bana geldi.” Yol diyecek ki; “Evet benden geçti.”

Allah hepsini konuşuracak. Hatta deniliyor ki bir müslümanın birisi bir dağın başında Allah’a bir ibadet etse öteki dağlara iftihar eder. Benim üzerimde Allah’ın mübarek bir kulu Allah’a ibadet etti ya, ne kadar güzel. Sizin üzerinizde var mı böyle Allah’a ibadet eden biri? Bu, öbür dağlara iftihar edecek!

Peygamber Efendimiz'in bir başka hadîs-i şerîfnde buyuruluyor ki;

“Bir kul hakikaten yaptığı günaha pişman olur da tevbe ve istiğfar ederse, pişman olduğu zaman Allah tevbesini kabul ettiği zaman Allah meleklerle günahı unutturur. Vücudunun âzâlarına unutturur. Yerin arazisine de unutturur.”

Allahu Teâlâ yarım silmiyor. Günahı sildi mi iz bırakmayacak şekilde siliyor! Âzâlarına, meleklerine unutturuyor. Mekânda, zamanda iz kalmayacak şekilde sildiriyor.

Rabbimiz bizi günahlardan pâk eylesin. Hayırlara muvaffak eylesin.

İKİNCİ SOHBET

Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz bildiriyor ki; Roma şehri de fetholunacaktır. Henüz daha fetholunmadı. Müslümanlar Roma'yı fethedecekler Hem de *lâ ilâhe illallah* diye diye fethedilecek. Roma'yı kuşatacaklar!

Roma Hristiyanlığın merkezi, Katolikliğin merkezi, dünya üzerinde en azılı teşkilatların

merkezi; çünkü organize paraları bol, kadroları geniş. Her türlü imkânları var; hastaneleri, üniversiteleri, radyoları televizyonları var, her şeyleri var. Onlar Müslümanlar olacak.

Roma'nın müslüman olması ne demek? Kuşatıla kuşatıla müslüman olacak. Bunlar müjdedir. Sonunda bu dünya güzel günler görecek.

Bir de bir beldenin ahalisi İslâm'a sarıldığı zaman ve Allah yolunda çalıştığı zaman Allahu Teâlâ hazretleri mutlaka onlara yardım eder ve orada güzel bir hâl kılar. Böyle bir müjde de vardır.

Ahalinin ekseriyeti Allah yolunda çalıştığı zaman Allahu Teâlâ hazretleri onlara yardım eder. Azınlıkta kalsalar bile Allah kendi dinine yardım edenleri kurtarır. Lut *aleyhisselam*'ın kavmini helâk etti ama Lut *aleyhisselam*'ı mü'minlerle birlikte kurtardı. Nuh *aleyhisselam*'ın kavmini helâk etti ama Nuh *aleyhisselam*'ın sahabesi ile beraber iman etmiş olanlarını gemiye çıkardı. Bu daima böyle olur.

Benî İsrâil ile ilgili bir âyet-i kerîmede de buyuruluyor ki;

Bismillâhirrahmânirrahîm

﴿وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا يُلِيهِ اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ

أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعذِرَةٌ إلی رَبِّكُمْ

وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ﴾

*Ve iz kâlet ümmetün minhüm lime teizûne kavmeni'llâhu mühlikühüm ev muaz-zibühüm azâben şedîden. Kâlû ma'ziraten ilâ rabiküm ve leallehüm yettekûne.*⁴

Benî İsrâil'den bir kavim ki -tefsirde bu Mısır tarafında oturdukları rivayetleri var- bu kavim insanları asmış ve emirleri dinlememişler, Benî İsrâil şeriate uymamışlar.

Ondan sonra bir grup da onları doğru yola çekmeye çalışmış. “Yapmayın etmeyin, ayıptır günahdır. Allah'ın cezasına uğrarsınız, kahrına mâruz kalacaksınız...” diye söylemişler. İkinci bir grup da diyorlar ki;

Lime teizûne kavmen illâhu muhlikuhum.
“Bu adamlar ki Allah onları kahredecek.” Ev

⁴ 7/A'râf, 164

muazzibuhum azâben şedîdâ. “Veyahut da büyük bir azaba uğratacak. Niye bunlara vaaz edip duruyorsunuz? Bunlar zaten hayırsız herifler, haydut herifler! Niye bunlara nasihat edip vaaz edip duruyorsunuz?”

O çalışmayı lüzumsuz görüyorlar. Onlar da diyorlar ki;

Kâlû ma'ziraten ilâ rabbikum. “Mâzeret olsun!” diyor.

Allahu Teâlâ hazretlerine diyecekler ki; “Bizim onların yaptıkları günahlara rızamız yoktur. İşlemedik o günahı. Onların işlemesine de rızamız yoktu. Onları da döndürmeye çalıştık. Affet bizi yâ Rabbi! Elimizden geldiğince vazife yaptık!..” Allah’a mâzeret olacak.

Ve leallehum yettekûn. “Bu mesele de bizim mâzeretimiz olacak.”

İyi! Kendileri kurtulacaklar.

Belki de dönerler, belki nasihati de tutarlar. Dönme ihtimalleri var. Allahu Teâlâ hazretlerinin sapık kavmin içindeki, sapık bir kavmin içindeki hidayet imkânı olan kimseleri de kurtardığına dair âyet-i kerîmeler var.

Şu net olarak görünüyor ki eğer insanlar Allahu Teâlâ hazretlerinin dinine yardımcı

olup çalışırlarsa ya o kavmin ekseriyetine hâkim olurlarsa kavim kurtulur ya kavim dalaletiyle devam ederse onu doğru yola getirmek isteyenler kurtulur. Bunların hepsi müjde!

İnsanın hayatını sürdürmesi için yaptığı çeşitli faaliyetler var. Ziraat var, insanoğlu ziraatı öğrenmiş. Bir tohum diyor, başak oluyor. Dikiyor, buğday oluyor. Bir fide eiyor, büyüyor sebze yetişiyor. Bir fidan diyor, ağaç oluyor. Mesela hayvan yetiştirmek. Onun sütünden, etinden, derisinden, yününden faydalanmak da çok eski devirlerden beri var.

Kimisi sığır yetiştirmiş kimisi koyun yetiştirmiş kimisi deve yetiştirmiş, manda yetiştirmiş; kaymağından istifade etmiş, sütünden istifade etmiş. Kesmiş; etini kavurma yapmış, kebab yapmış. Kurutmuş, pastırma yapmış vs. Bunun bir geçim şekli var. Bir de bir yerden mal alıp pazarlamak, bir yerden bir başka yere nakletmek mesleği var. Bu çeşitli yolların hepsi mümkün. Hepsi helal; ziraat, ticaret veya hayvancılık veya imalat, bir şey üretmek, elinin emeğiyle mesela sanat eseri olarak taktayı alıp kaşık yapmak, masa yapmak, deriyi alıp pabuç yapmak, çanta yapmak, demiri alıp

demir eşyalar yapmak, zırh, mızrak yapmak, kılıç yapmak, bıçak yapmak da sanatçı tarafı.

Peygamberlerden bazılarının mesela demircilik yaptığını biliyoruz. Musa *aleyhisselam*'ın sürü güttüğünü biliyoruz. Zaten peygamberlerin hepsi çobanlık yapmışlar.

Çeşitli kazançların içinde kazancın en asili cihaddan elde edilen kazançtır. En sevaplısı budur. Allahu Teâlâ hazretleri, cihadı farz kılmıştır. Cihadla elde edilen ganimeti bizim ümmetimize helal kılmıştır. En asil olan kazanç budur. Ecdadımız En asil olduğu için böyle yapmışlardır.

Veyahut da -ulemânın ihtilafı vardır- mesela dürüst ticaret yapan bir kimsenin de kazancı çok kıymetlidir.

Birkaç hadîs-i şerîf var. Mesela doğru sözlü, doğru özlü tüccar cennete ilk girenlerden olacak. Bi-gayrihisâb girenlerden olacak diye bir rivayet var. Güvenilir, doğru sözlü bir kimse Arş-ı Âlâ'nın gölgesinde gölgelenecek. İnsanlar mahşer yerinde, sıkıntılı bir şekilde iken onlar Ârş-ı Âzam'ın gölgesinde nurdan minderler de oturacaklar.

Bazı yüksek şahsiyetlerle ve mahşer halkı onları bizim gökten yıldızları şu anda seyrettiğimiz gibi mahşer yerindekiler de onları öyle seyredecekler. Bunlar kimlerdir?

Hadîs-i şerîflerde bildiriliyor: Doğru sözlü tüccarlar da arşın gölgesinde gölgelenecekler. Cennete ilk girecek, diye rivayetler var. Peygamberlerle, siddîklerle beraber olacak diye rivayetler var.

﴿التَّاجِرُ الْأَمِينُ الصَّدُوقُ الْمُسْلِمُ مَعَ الشُّهَدَاءِ يَوْمَ

الْقِيَامَةِ. هـ، ك، هب، عَنِ ابْنِ عُمَرَ.﴾

*et-Tâciru'l-emînü's-sadûku'l-müslimü
mea's-şühedâi yevme'l-kıyâmeti.*

“Müslüman, güvenilir, doğru sözlü tüccar; Peygamberlerle, siddîklerle, şehidlerle beraber olacak âhirette!”

“Şehidlerle beraber olacak kıyamet gününde.” diye bir rivayet var. İkinci rivayet de deminki; “Peygamberlerle, sadıklarla, şehidlerle beraber olacak.” diye rivayet var.

Bu bakımdan Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz de kervan çalıştırmış ve

çok güzel ticaret yapmış. Hz. Hatice ile evlenmeden evvel onun kervanını da Şam'a kadar götürüp çok güzel kâr sağlayarak ticaret yapıp getirmiş.

Ticaretin çok büyük bereketi var. Başlıca bu beldede olmayan bazı malları başka belde- den alıp buraya getirip de satan bir tüccar, bir büyük ihtiyacı karşılar. İşte bunların çok büyük sevap olduğuna dair hadîs-i şerîfler var. Onun da hem maddî bakımdan hem mânevî bakımdan çok şeyler kazanacağına dair hadîs-i şerîfler var. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz onun için ticareti; bu kazanç yolları içinde uygun bir kazanç yolu olarak böylece methetmiş oluyor.

Peygamber Efendimiz'in sözüne “Doğrudur.” demek bile ayıp olur.

Doğrudur ne demek? Biz tasdik makamında mıyız? Öyle buyurmuş, elbette öyledir. Ama bugün de âcizane çeşitli faaliyet dallarına bakıyorum. Mesela tarım alanında köyümüze bakıyorum; buğdayı alıyor, ekiyor. Yağmur yağmıyor. Toprak çatlıyor. Zamanı geçiyor, tohum arızalı çıkıyor. Tarlası otlı çıkıyor, uğraşılıyor, ilaçlıyor, didiniyor, âfetleri oluyor. Dolu

oluyor, böcek sarıyor vs. Bütün bunlarla mücadele ediyor. Nihayet harman yapıyor, çuval-lara koyuyor. Tüccarın birisi geliyor, bunu alıyor. Buna fiyat koyuyor. Mesela o zamanın piyasası neyse, diyelim ki kilosunu şu kadardan alıyor. İki ay sonra yüzde yirmi, yüzde otuz daha fazla veriyor. Ona üç ay sonra daha fazla ödüyor.

Zengin köylü eğer ambarı varsa ürünü koyabilmişse oraya ilk hengâme de satmamışsa iki ay sonra sattığı zaman büyük kâr ediyor. Bunu İstanbul'da bana yeni söylediler. Ben ziraatçı değilim ama düşünün: Bir sene bekliyor. Bütün âfetlerle mücadele ediyor adamcağız, tarımcı. Ondan sonra mahsulü alıyor. Bin bir zahmetle belli bir para kazanıyor; fakat tüccar geliyor. Geliyor; parasını veriyor, bunu alıyor. Buradan alıp başka bir yere götürdüğü zaman insanlara sattığı zaman bu tüccarın kazancı o tarımcının kazancından üç beş misli, on misli fazlası oluyor. İncirde de böyle, buğdayda da böyle, çimentoda da böyle, demircilikte de böyle... Demir üreteceğim diye uğraşır, tüccar ondan bir aldı mı onu bereketi, ticaretin hâli

böyle. Her yerde git oradan al, getir buradan sat.

Bu böyle bir gerçek olduğu için bu kolay. Kısa bir zamanda dönüyor. Tarımda bir sene bekliyor. Hayvancılıkta da sıkıntı var. Tavuk besliyorsun, bir âfet geliyor; hepsi gidiyor. Koyun besliyorsun, gidiyor vs. Ama ticarete kazanç çok oluyor, kolay oluyor. Bir de mesela ticaret yolları açılmayan kapalı ekonomilerde toplum gelişmiyor ama ticaret yolları açıldığı zaman toplumlar ilerliyor ve yükseliyor.

O bakımdan Peygamber Efendimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*'in sözüne “Doğrudur.” demek bile şey yapmaz ama kaç asır evvelden ekonomik hayatı ne kadar güzel görüp de söylemiş olduğunu, bilmeyenlere Efendimiz'in tavsiyesinin ne kadar yerinde olduğunu hatırlatabiliriz.

Gelelim bizim yaşadığımız Avusturya'ya!

Bizim kardeşlerimizden çoğu buraya iş olanakları için geldi ve buranın şartlarını bilmeden geldi. Bunları aldılar; otomotiv fabrikasına, boya boyama [bölümüne] tıktılar. Çünkü bu kardeşimiz bilmiyor; lisan bilmiyor.

Hiçbir şeyden haberi yok, boyahâne kısmının zehirli olduğunu bilen, uyarılar oradan gitmiş. Orada işçi ihtiyacı var, bu gelen saf kardeşimizin boyahâne kısmının zehirli olduğundan haberi yok. Hop, oraya sürmüşler; orada sakat oldu. Zehirlendi, sıhhatini kaybetti vs. Kimya fabrikalarına girdiler. Avrupa’da da böyle, Avustralya’da da böyle! Ama en kötü iş şekilleri bunlar.

Sonra yavaş yavaş işte dil öğrendiler. Çevreyi öğrendiler. Şimdi bugün arkadaşlarımızla konuşuyoruz. Sizden gelenleri anlatıyorlar. Sizden gelenler bu tür dalaverelere düşmemişler. Oyunlara düşmemişler ve hemen ticarete kaymışlar. Hemen birçok ticaret dallarında hâkimiyet kurmuşlar. Ellerine geçmiş birçok alanda damping yapmışlar. Karşılarında rakip bırakmamışlar. Kimse onlarla mücadele edemiyor. Bir şeyin boyanmasını mesela Avustralyalı şeyler, “Şu kadar.” mı diyor; boya, badana vs. Onlar yarısından az bir şey söylüyorlarmış, alıyorlarmış. Şimdi her birisi tüccar olmuş ve Avustralya’nın muhtelif şehirlerine yayılmış. Biz biliyoruz, bu kişilerle konuşuyoruz.

Bu bir politikadır. Şuurlu bir politikadır. Birbirlerini tutarak yaptıkları bir şeydir. Ben de bu konumuzun arkasından sizlere âcizane bir şey tavsiye edeceğim. Zaten bazı arkadaşlarıma ediyorum da yalnız burada yeni misafirlerimiz var. Bu akşam gelmiş misafirlerimiz var. Onlara da hatırlatmak istiyorum:

İşçilikten kendinizi kurtarın! Ticarî hayata kayın ve başka şehirlere biraz yayılın. Ticaret yapın, emlak ticareti yapın. En çok emlak ticaretini şey görüyorum. Avustralya gelişme sürecinde olan bir ülke olduğu için emlakta çok kâr edersiniz.

Her gün çalışacak, herkes işinin başına geçecek. Tamam. İnşaat gibi bir şey. İnsan rahat eder, kardeşlerim. Emlakçılıkta rahat eder, bir alır; öbür tarafa satar. Yirmi bin kazanır, bir alır öbür tarafa satar. Otuz bin kazanır.

Tek başına yapamazsa gruplaşmalarını tavsiye ederim. Birbirini tanıyan, seven, akrababa olan, birbirlerine oyun etmeyecek olan, hile yapmayacak olan insanlar gruplaşınsınlar. Bazen birileri sermayeyi toplayıp kaçıyor, öyle de olmaz. Onları engellemek lazım, çaresini

düşünmek lazım. Birbirini bilen insanlar, birbirlerine oyun etmeyecek insanlar ve ticarete tecrübe kazanmış insanlar daha önce ticaret yapmış, başarılı. Ona ortak olarak başka taraftan gelip girebilir.

Ticarî hayata atılmalarını mutlaka sağlayın!

Mesela Ömer kardeşimiz tornacıdır. Mesela sabah erkenden kalkması lazım, çalışmazsa olmaz. Başka arkadaşlarımızın da buna benzer işleri vardır. Sanatkârlıksa iyi de böyle işçilikse standart bir şey olur. Tabii, kendi memleketimizde olsa varsın devam etsin; ama bu ülkede niye biz çalışalım da başkaları sırtımızdan bedavadan kazansın? Biz de ticarî hayata atılalım. Biz de rahat şekilde kazanalım. Hem kazanalım; kendimiz rahat edelim hem de işçi takımına faydamız olur.

Müslüman adam para sahibi oldu mu hayır hasenât yapar. O bakımdan hepinizin iyi müslümanlar olarak helal parayla zengin olmanızı istiyorum.

Allah bizi fukarâ-i sâbirînden değil, ağniyâ-yı şâkirînden eylesin; sabredecî fakirlerden değil, şükredici zenginlerden eylesin.

Paramız çok olsun. Her birimiz ayrı kubbeli bir cami yaptırın. Allah böyle Avustralya'nın ... camisi gibi matematik ilimlerinde külliyeler yaptırın. Cami yanında, hastanesi yanında, okulu, çocuk parkı... Ben yaptırırsam öyle yaptıracağım.

Ben sadece cami yaptırmayacağım. Niyetim cami yaptıracağım zaman asla sadece kubbeli bir cami yapmayacağım. Namaz vakitlerinden sonra kapısı kapanan bir yer değil. Benim yaptırdığım camide konferans salonları olacak. Yanında meslekler olacak; çocuk bahçesi olacak, park yeri olacak. Yaptıracağım zaman inşaallah bizimkiler daha büyük olacak, sosyal tesis olacak. Allah nasip etsin.

Bizim konuşma faslımız, dinleme faslımız, onların da oynama faslı zaten! Camilerimizde çocukların meşgul olacağı bir yerimizin olması lazım. Anneleri camiye gelirse babaları gözünü açar. Bunlara kreş yapmamız lazım. Nereye annesi, babası sabahtan akşama kadar dört tane çocuğa var. Yakın yakın zamanda çocuklarımız olacak. Elhamdülillah, sırayla. Çünkü Peygamber Efendimiz diyor ve *sallallahu aleyhi ve sellem* buyuruyor ki:

“Ben ruz-i mahşerde sizin çokluğunuzdan memnun olacağım, iftihar edeceğim.” diyor.

Açın kreşi, koyun başına iki tane öğretmen ya da eğitmen, çocuklarınızı gönderin oraya. Oh anne! Uyuyacaksa uyusun, el işi yapacaksa yapsın, dinlenecekse dinlensin... Oh be! Çocuklar kreşteyken biraz nefes alsın, öğleden önce öğleden sonra falan, bunları hâlle din.

Camilerde kreş olacak. Mutlaka çocuk bahçesi olacak. Mutlaka alışveriş merkezi olacak. Mutlaka benim camim çok yönlü olacak, çok değişik olacak. Mimar Sinan'ınkine bile benzemeyecek. Mimar Sinan Osmanlı zamanında yaşamış, biz yirmibirinci yüzyıla giriyoruz.

SORULAR VE CEVAPLAR

Soru: Vatanımızdaki son günlerde bazı olaylar oldu. Sivas olayları arkasından Başbağlar katliamı onun arkasından Erzurum'daki olaylar. Sizin de silahlanma hakkında bir konuşmanızı dinlemiştim. Bu olaylar hakkında ne düşünüyorsunuz?

Üç olay zikredildi. Benim silahlanma hakkındaki tavsiyem ilk iki olayla ilgili değildir. Benim silahlanma hakkındaki tavsiyem; Bosna Hersek gibi Türkiye'nin başına Sırp, Ruslar, Ermeniler'i bir bela açmaya çalışıyorlar. Farklı grupların hangi teşkilatı üzerine yürüdükleri tespit edilirse onların önü kesilebilir. Türkiye'nin başına bir çorap örülmek isteniyor.

Hem de ben böyle çiftle yetinmeyi uygun görmüyorum. Devletçe atom silahını yapmamız gerektiğini; milletçe de caydırıcı, kuvvetli silahlarla silahlanmamızı istiyorum. İnsanın elinde bir tane av tüfeği olacak. Diğer elinde iki tane tabanca olacak. Ben bunlara gülüyorum.

Benim silahlanma dediğim Bosna'ya Hersek'e benzetmiyorum. Etraftaki Yunanlı hain,

haydut söylüyor. Sırp açıkça söylüyor ve Rus kesimler şimdi milliyetçi Rusçu, herifler; “En büyük düşmanınız Rus’tur, bunlar. en büyük düşmanımız Türkler’dir. Mutlaka bunları yok etmeliyiz!” diyor. Adamlar bizi yok etmek niyetinde ve zaten bunun da hazırlığı içindeler. Biliniyor, haberlerde her şey var.

Kuzey Irak’taki hâlleri biliyorum ben. Senin haberlerden önceki bayağı bir yıl önceki şeyleri ben bir sene önceden, bir buçuk sene önceden generaller ile müzâkere ettim. Birtakım böyle akli fikri yerinde olan insanlarla müzâkere ettim. Ben Türkiye’nin çok büyük tehlike altında olduğunu görüyorum.

Gelelim söylediğin ikinci başkası için olaya.

Bu iki olayda tabii Türkiye’nin içten de ne kadar büyük tehlikelerle karşı karşıya olduğunu gösteren iki göstergedir. Başbağlar Katliamı, oradaki emniyet güçlerinin müsamahası ile ve askerî güçlerin görmezlikten gelmesi ile yapılmıştır. Saatlerce sürmüştür. Akşam olmadan Başbağlar’a gelmişlerdir. Bütün gece orada kalmışlardır. Sabaha kadar müdafaa edilmiştir.

Hatta o arada yakında bulunan bazı görevlilerden -tehdit söz konusu olmasın diye isimlerini söylemiyorum- lavaboda şey yapıyorlar. Tabancamız var, şey yapalım. Hayır, eline alma. Dur, dediğini biliyorum.

Başbağlar'da özellikle katliam yapılmıştır. Bu da Türkiye'de katliamların iç durumunun da tehlikede olduğunu gösteriyor. Buna karşı da tedbir almak lazım.

Köylerde nöbet tutmak lazım. Bu gibi şeylere düşmemek için haberleşme örgütlerini kalamak lazım. Telefonlar kesilebilir diye telsiz bağlantıları düşünmek lazım.

“Böyle tehlike olursa önce kime haber verilir? Yollar kesilirse nasıl bir çare düşünülür? Herhangi bir hücum olursa nereye sığınırız, ne yaparız?..” diye bunları da tehlikeye mâruz kasabalarımızın düşünmesi lazım.

Sivas olaylarına gelince Sivas olayları daha kompleks bir olaydır. Orada büyük tahrik vardır. Belediye başkanı müslüman olduğu için ve Alevî-Sünni meselesinde hassas bir yer olduğu için özellikle seçilmiş bir şehirdir. Hem Aleviler vardır hem de Sünnileri şuurcludur. Seçimlerde müslüman milletvekillerine veriyor.

Belediyesi de Temel Karamollaoğlu bizim kardeşimizdir. Müslüman bir kimsedir. Sivas özellikle seçilmiştir, tahrik de edilmiştir. Tahrik yapanların kimlikleri siyasî mercilerle açıklanmıştır. Görevli insanlardır. Ajan vardır, bu işi provoke eden ajanlardır.

Yangını çıkartan onlardır, yangını özellikle çıkartan onlardır. Katliamda öldürülenlerin bir kısmının üstünde polis kurşunu vardır. Bazı polislerin silahlarından çıkmıştır. Öldürülenler şeyden değildir. Yananlar, Muhsin Yazıcıoğlu'nun adamlarıdır, yani Sünnilerdir.

Öyle bir karmaşık olay!

Kurtaranlar kimler? Şimdi de suçlu gibi görünenler kimler?

Ehli Sünnete atılmaya çalışıyor. Bütün korumalara rağmen valinin haksız olduğu anlaşıl-mıştır. Bütün suçlamalara rağmen belediye re-isinin devrilmeye çalışıldığı anlaşıl-mıştır. Görevine iade edilmiştir. Şimdi bu işler tamamen 180 derece döndürölüyor. Sanki bu işi Sünniler yapmış gibi gösterilip Alevilere burada hatta buradaki Alevî vatandaşlara silahlanma teşviki yapılıyor.

Hatta ben Çanakkaleli'yim. Benim Çanakkale'mde böyle bir şey yok. Bu Alevî vatandaş. Çok yok ama bazı tek tük köyler var. Böyle bazı yerlerde Alevî mezhebinde olan yerler var. Orada imamlık yapan bir ihvanım var, talebem var: "Hocam, beni bile öldürmek istemişler." diyor. "Madem orada katliam olacak, şu hocayı öldürelim yahu!" demişler. Sonra frenlemişler.

Burada Alevî vatandaşlara "Sünniler Sivas'ta kestiler!" diye haber yayılmıştır. Bu da sayıyı arttırmak için Türkiye'nin içinde bir karışıklık çıksın da birbirlerini yesinler diye dıştan bir tezgâhtar. Bu tezgâh ajan provokatörlerle yapılmıştır; ama Sünniler sabırlı davranmıştır. Aleviler; Başbağlar Katliamı'nı yapmışlar. Sünniler sabırlı davranmıştır. Hâlbuki suçsuzlardı. Hâlâ Aleviler suçları olmadığı halde Başbağlar da katliam yaptılar. İşte bu böyle acayip olaylar maalesef.

Ama ona rağmen yine Sünniler sabırlı davranıyorlar. Orada Sivas'taki kadar kardeşleri öldürüldüğü halde, camileri yakıldığı halde sessiz kalıyor. Çünkü Allah'tan korkuyor.

İslâm'da şöyle prensip vardır: Suçlu cezalandırılır, suçluya emsal bir başkası cezalandırmaz. İslâm'da bu şey yok. Mesela diyelim ki falanca kabileden bir taraf öteki taraf öldürüyor. Öldürülen kabilenin adamı da öbür kabileden âalettayin bir başkasını sıkıştırıp öldürüyor. İslâm'da böyle bir şey yok. İslâm'da katil öldürülür. Yapan suçu sabit olur. O cezalandırılır. Yoksa katilin babası öldürülmez. Kardeşi öldürülmez, kabilesinden bir şahıs öldürülmez. İslâm'da böyle bir şey yok. Onun için müslüman; herhangi bir kimseyi bedel olarak öldürmez.

Onun için âsi olmuyor. Ehli Sünnetin inancının böyle olmasından Türkiye birbirine karışmadı. Yoksa çok fecî şeyler olabilir. Maalesef ordunun içinde de varmış. Ordunun ayıklanması lazım. Ordunun içinde de PKK'ya [yakınlık duyanlar varmış]. Öyle şeyler oluyor ki ben dışarıdan da biliyorum. Savcılarla falan da konuştum. Yöneticilerden biliyorum. Ordu falanca yerleşim yerine silah gönderiyor. Şu kadar kutu; fakat o aracı “Şu araç falanca yere silah götürecekt!” diye PKK'ya bildiriyor. PKK yolda aracı çekiyor, silahları alıyor.

Böylece ordunun silahı ile PKK silahlandırılmış oluyor. Bunlar kuşatılıyor, imha edilecek. Yukarıdan “İmha etmeyin!” diye emir geliyor, duruluyor. Bunları biliyoruz. Savcılardan, hâkimlerden, askerlerden, görev yapan kimselerden, fiilen bunların içinde olan insanlardan biliyoruz. Bu büyük bir derttir. Kompleks bir meseledir. Allah müslümanlara uyanıklık versin. Milletimize zarar verdirtmesin. Dışarıda bu kadar düşman varken içerde de şursuzlar birbirlerine girip de ortalığı karmakarışık etmesin diye dua edelim.

Bu şeytanlıkların arkasında büyük ölçüde uslandı sanılan, yenilen eski devlet Rusya'nın emperyalist emirleri vardır. Batı'nın ülkeyi parçalama politikası vardır. Ermenistan kurma politikası vardır Bu şeyler böyledir.

Soru: Türkiye'nin politikası yok mu?

Türkiye'nin mutlaka politikası var. Görülüyor. Mesela Azerbaycan'da çok olaylar oldu; ama Türkiye o olaylara kapılmadı. Mesela Nahcivan Meclisi toplandı, Türkiye ile birleşme kararı aldı. Türkiye kabul etmedi. “Azerbaycan'a

yardım edelim.” dedi. Türkiye o tarafa girmedi. Bir politikası var. Azerbaycan’a yardım etse Kafkaslar’da Ruslar’la çarpışma durumuna gireceğim, dedi. Giremedi. Böyle bir çatışmaya giremedi.

Bana kalırsa ben girerdim; Nahcivan’a da “Evet.” derdim. Topraklarına da girerdim. Türkmenistan’a kadar giderdim. Oradan Orta Asya’dan dönerdik.

Bulgaristan’a da girerdim ben. O isim değiştirme vs. meselesi olduğu zaman buranın tek çubuğu kâr kalıyor. Ondan sonra oraya başkaları girerdi, ıvır zıvır olurdu.

Türkiye’nin iyi hâle çıkmasını kimse istemiyor. Bu belli bir şey. Onun için kabadayı; ilk yumruk kim atarsa karşıdakinin burnunu kanattır. Yapacağını yapar, ondan sonra da herkes ondan korkar. Derler ki bunlar çok kabadayılar.

Ben böyle yapardım. Çok hesaplıyorlar sirkeyi, sarımsağı. Çok hesaplayan paçayı yiyemez, derler. Onlar da öğleye hiçbir naneyi yiyemiyorlar.

Soru: Yetmiş milyon olmayı bekliyor, diyorlar?

Yetmiş milyon olunca yapacak, hiçbir şey olmaz. Bir insan çocukken yanındaki yiyeceğin bir kısmını arkadaşına vermeye alışmamışsa büyüdüğü zaman zırnık vermez.

Haydar Aliyev'in eski beyanâtını hatırlıyor musun? Sen Azerbaycan'da olaylar olunca daha ben lisedeydim.

“Bunları Ermeniler şöyle yaptı, böyle yaptı...” dediler. Aliyev orada, daha Nahcivan'da iken; Nereden çıkartıyorsunuz bu Azerileri? Yok böyle bir şey!” dedi. Ötekiler; “Ermeniler Nahcivan'a saldırdı, top atışı yaptı!” falan dedi de; “Yok öyle bir şey, sizin uydurmanız!” dedi Haydar Aliyev. Ben onun o beyanatına sinir oldum. Ermeniler'in tarafını tuttu. Ermeniler'i korudu, bizim gözümüzün önünde olan şeye, “Yok öyle bir şey!” dedi. Oradan top atışları oluyor, saldırılar oluyor. Yok, dedi. Gazeteler yazıyor. O “Yok.” dedi.

Soru: Amerika'da stratejik araştırmalar enstitüsü var, tespitlerine ne diyorsunuz?

Bir sabah Ankara'ya gittik. Bakanlarla tanıştığım eski, yeni şahıslarla görüştüm. Politikacılarla görüştüm. Gazetecilerin umumî şeyleri takip eden ciddi olanları ile görüştüm:

“Yahu bu konu nedir? Olacak bir şeyin sinyalini veriyor da bir hakikat midir, temenni midir, palavra mıdır, yalan mıdır, tehdit midir, nedir?”

Kırk kişi ile her biriyle görüştüm.

“Bu iş neyin nesidir, bu müessese nasıl çalışıyor?..”

Eskiden bakanlık yapmış bir çalışan dedi ki; “Bu Amerika'da merkeze çok yakın bir yer, muhakkak bu müesseselerin basınla şeyleri vardır ve çok ciddi çalışmalar yapar. Tabii bu senaryolar, ihtimallerdir. Mutlaka. Kesinleşmiş falan değildir, ihtimallerdir.” dedi. İhtimalleri gösterdi. “Onlar eski ihtimalleri ortaya atarlar. İhtimallerin nasıl gelişeceğine dair araştırma ve çalışma yaparlar.”

Onun üzerine dedim ki; “Balkanlarda teknik bir sorun çıkabilir!”

Türkiye karışırsa, bölge karışırsa ne olur?

Irak saldırırsa mesela ne olur, saldırır mı, saldırmaz mı, biz ne yapabiliriz?

Biz sadece piyon muyuz?

Böyle bir de tutacaklar. Savaş başlayınca oraya sürecekler. Buraya çekecekler, sürecekler, alacaklar.

Biz piyon muyuz yoksa bizim de bir şeyimiz var mı?

Kendi kendimize bir inisiyatifimiz var; bir hakkımız var. Kimsenin piyonu değiliz. Eğer bir toplum kararlı silahlanmışsa orada bütün fırsatları geliştiririz. O zaman o denge hesapları da doğrudan değişir.

Onun için bence özellikle silahlanacaksınız. Öyle silahlanacaksınız ki tabii bu silahlanma rağbet gördü ve duyuldu. Bosna Hersek'te bir ters ihtimal olur diye düşünen gruplar ezilmemişler. Hâlâ evlerini tutan ve topraklarını Sırplar'a kaptırmamış olanlar onarmış. Kardeşlerimiz; "Bunlara güvenilmez." demişler. Silahla, şunla, bunla az çok hazırlık yapmışlar. Onun üzerine şu anda kaç defa hücum ettikleri halde onların ordusunun üzerine oraları ele geçiremedi.

Anlatanlar; "Sırplar çok korkaklardı, hocam, o kadar korkaklar. Şöyle bir ah diye bir

ses olsa silahlarını teslim edecekler. O kadar korkaklar!” diyor.

Bir tanesi nişan almış ve fırsatını kollamış. Tetik çekmiş. “Domuzlardan bir tanesini vurdum. Saatlerce böğürdü. Canları o kadar kıymetli ki... Siperlerin arkasında dürbünlü tüfeklerle birbirlerini kolluyorlar. Gafil bir anda yakaladık. Bir yerden bir yere geçerken bir tanesini vurdum. Hocam, danalar gibi saatlerce böğürdü. Canları öyle kıymetli!..” diyor.

Çok ilmî usullerle çalışmamız gerektiği görülüyor. Çok net olarak görülüyor. Haberleri çok doğru almamız gerekiyor. Müslümanların çok yerden, çok sağlam, çok doğru haberler alması gerekiyor. Mü'min insanların birbirleriyle çok sâdık, çok içten olması gerekiyor. Bu tür özellikler caydırıcı oluyor. Kuvvetli olmak, birlik ve beraberlik içinde olmak; karşı taraf için caydırıcı oluyor. Onun için ben söylüyorum:

Bir şey yapabilirsek kaç insan olsa bunların bizim atak insan olduğumuzu bilmeleri kafî. Bu oyunları yapmamaları; mesela Ermenistan; Ermeniler vadediyor ki; “Ben Karabağ'daki Er-

meniler'e söz söylemiyorum. Karabağlar, Ermeniler hemen silahlandılar!” diyor. Böyle bir palavra ile sıyrılıyor. Sen de “Sinirli halkıma laf geçiremiyorum!” dersin. Buradan Bulgaristan'a geçersin, buradan Yunanistan'a geçiversin... “Ne yapayım?” falan dersin! Ödleri patlar!

Bizim silah seviyemizi düşman biliyor. Önümüzdeki silahların şeyini çok iyi biliyor. O kadar iyi biliyor ki sınırı biliyor. Rakamın sınırını biliyor. Sınırının ötesini biliyor.

Mesela Libya'nın devlet olarak elinde silah var. Kaddafi dedi ki: “Şurası benim Libya körfezimdir, şu paralelin altına kim inerse vururum.

Kaddafi albay, kendisi asker, elinden geldiğince de silahlandı. Petrolden kazandığı şeyi silahlara yatırdı; ama silahları umumiyetle Rusya'dan aldı. Rusya'dan aldığı uçaklara karşı silahları var. Daha başka şeylere karşı silahları var.

Şimdi Kaddafi'nin aldığı silahları, menzili o nereden biliyor? Gücünü biliyor, seviyesini biliyor. Onun “Geçemezsin!” dediği paralelin ötesine geçmiyor. İneni vururum dedi.

Aşağı indi. Vurmak için atış yaptı ama atış menzili geldi, vuramadı. Amerikan uçakları 18 km menzille uçtu. 2 kilometre yukarıdan uçtu. Amerika, elindeki silahla Kaddafi'nin sarayını vurdu, çocuğunu veya evlatlığını öldürdü. Kendisi de orada diye oraya atış yaptı. Kendisi orada değildi, çocuğu, evlatlığı öldü, kendisi kurtuldu. Nokta atışı yaptı ve vurdu.

Falanca yerden atış yaptılar. Müslüman delegelerin Bağdat'ta toplandığı otele bomba attılar ve orada müslümanları öldürdüler. Bizim hatta Refah Partisi'nden giden birtakım delegeler bile yaralandı. Bomba orada patladı. Birçok milletten daha doğrusu delegelerin toplantı yaptığı oteli ta uzak denizlerden bombaladılar. Silahların menzilini biliyorlar. Nereden nereye kadar olacağını biliyorlar. "Azeri'nin elinde tank var!" diyor. "Topu var, tankın menzili şu kadar!" diyor. Ellerinde makineli tüfekler var, menzili şu kadar. Şimdi o menzilden daha uzun menzilli silahı Amerika, Batı ve Rusya'da bunlara veriyor.

Amerika ve Rusya'ya Amerika'nın menfaatlerini gözetsin diye elçi yatin diyor. Ama Ermeni tayin ediyor. Sadece orada Amerikan

Enstitüsü'nün oradaki grubu bile Rus hükümeti ile Ermenistan'ı koruyacak bir politika üretip şey yapıyor.

Şurası Azeri köyü, Azeri köyünü koruyan askerlerin elindeki silahların menzili buraya kadar. O şimdi buraya geliyor, buradan Azeri köyünü bombalamaya başlıyor. Tabii adamlar durup dururken barakaların üstünü, yazık o zavallı, fakirhâne evlerinin üstüne bombalar düştüğünü görüyorlar. Bir şey yapamıyor.

Kim vuracak, Karabağ'ın arkasında?

Şurada dağ var. Buradaki adamı vuruyor. Menzili belli. Şu kadar mesafede dürbünle de bakıyor. “Şu kadar menzil sağa gel, şu kadar menzil sola gel...” Askerlikten bildiğimiz şeyler bunlar bizim. Bombalıyor.

Bu Azeri, zavallı kendisini bombalayana bir şey yapamıyor. Bunun elinde bomba gani. İstemediği kadar, sayısız miktarda mermi. Sıkma zorluğu falan yok. Burayı bombalıyor bombalıyor. Buradaki insancıklar öbür tarafa doğru gidiyor; oraya gidince burada kimse kalmadı.

Bombadan kaçan Azerilerin bıraktığı bu köye Ermeni geliyor, burayı alıyor. Buradan

orayı bombalamaya başlıyor. Onlar orayı bırakınca oraya alıyor. Bir ülkenin %25'ini alıyor, Azeri hiçbir şey yapamıyor.

Neden?

Silahın menzili ve kuvveti ve elindeki silahların adedi meselesi tabii!

Buna karşı nasıl bir politika üretilir, nasıl bir şey yapılır, ayrı bir mesele! Sonra Azeriler'in kafa yapısı ile bizim milletimizin kafa yapısı arasında fark var. Biz kızdık mı bizim önümüzde kimse duramaz. Sinirlendiğimiz zaman bizim önümüzde hiç kimse duramaz. Biz bu köyde olup sinirlenecek ve buradaki top atanların yanlarına doğru geldik. Bunları kaçırdık. Ama önce; "Tamam; ölenler ölür, kalan sağlar bizimledir." Kızdık mı adam burada donunu toplamaya vakit bulamaz. Vallahi bizimkiler koşar gelir. Bunu yapar, allem eder kallem eder, bu işi başarır. Azeriler'de bu yok. Çok saf insanlar. Sonra memleketleri için çarpışma şeyi yok!

Oraya gitmiş insanlarla konuştuk. Morali bozuk derecede insanlar. "Hocam, bana be!" diyor. Aldırmıyor. Vatan, toprak duygusu bizimki gibi kuvvetli değil.

Soru: Hocam, ordunun durumu nasıl? Mesela bayramlarda tanklarla gösteri yaparlar. En iyi tankları getirirler, gösteri için. Her sene iki, üç tanesi yolda kalır. Allah esirgesin yarın bir savaş çıksa bu yolda kalan tankların en iyileri olduğunu söylüyorlar. Hani arızalı, bozuklar oluyor. Hâlimiz ne olur, hani bir başka bir şey var mı?

Şimdi ben manzaranın bu kadar menfî olduğu kanaatinde değilim.

O tanklar test içindir, onlar eğitim şeyleridir. Yeni cihazı getirip de bizim er; askerin eline vermez. Onu kıskanır. Onları burada eğitim yapsın diye eski şeylerle oyalar. Bizimkilerin eli korkutacak bir şeyler vardır. Ama onları her yere çıkartmazlar. Herkes onu görmez. O bakımdan o kadar üzüntüde değilim ben. Ayrıca bazı şeyleri de biliyorum. Birtakım silah üretme çalışmaları falan olduklarını biliyorum.

Yalnız, ordu homojen değil! Ordu'nun içindeki insanların hepsi güvenilir, mukaddesatlı insanlar değil maalesef. En kötüsü, en kötü problem o. Başbağlar olayına müsaade

edebilen kafada insanlar da var! PKK'ya yardım edebilen insanlar da var! O fena! Ayıklanması lazım. Kuvvetli bir eleme ile ayıklanması lazım. İyi insanlar vardır. Fedakâr, kahraman insanlar vardır. Ama çok oyunlar da dönüyor. Güneydoğu Anadolu'da veyahut başka yerlerde...

Bunlar konuşuluyor. Bu ihtimaller üzerinde duruluyor. Bizim köyde Avrupa'nın ve Amerika'nın birden yıllardan beri beklediği hatta yerlere çıkartıp yerlere koyup da kendisinin üretip de bu yaşa getirdiği, bu fitneleri bu sene birden karşlarına getireceğini makul katliamdır.

Hani "Düğün değil bayram değil, eniştem beni niye öptü?" diye bir fıkra var ya, böyle bir şey olur. Buraya ne oldu da bunlar birden şey yaptı diye herkeste bir kuşku var. Mutlaka bunların arkasında bir oyun var ki böyle oluyor, diyorlar.

O oyunun ne olduğunu, tabii bu oyunu herkesin bileceği tarzda oynamak istemezler. Ama biz birtakım tahminlerle şey yapmaya çalışırız. Bizimki tabii bir tahmin olmuş oluyor. Hani ordunun genel yapısı bu işin karşısında.

Halkın genel yapısı da bu işin karşısında. Binâenaleyh çeşitli oyunlar birden bu ikisinin şeyiyle bozulur mu diye düşünüp bir başka şey yani, ondan korktukları için böyle denmiş oluyor.

Onun için daha demin arkadaşlarımıza; “Kuvvetli istihbarat çok önemli!” dedim. Sen bunu neden yapıldığını bilemezsen bunun karşısında nasıl tavır alacağını da bilemezsin. Şimdi Amerika gerçekten PKK hareketinin kendisine değil; Rusya’ya, Almanya’ya yarayacağını anlamış olduğundan karşıya geçmiş olabilir. Senin dediğin sebepten olabilir. Daha başka bir sebepten olabilir. Bir başka pazarlık olmuştur, ondan dolayı olabilir; ama bunlar karşısında nasıl hareket etmesi gerektiği nedir? Bir sağlam istihbarata dayanmalıdır. Zanlarla, tahminlerle bir politika yürütülmez ve dış politikaların oyunları kolay bozulmaz. Provoke olmamak, oyunu bilmemek böyledir.

Esas itibariyle ... bakımdan kopan bir kavga olduğu kabul ediliyor.

Bu hareketin oralara Ermeniler’in bir müstakil devlet olarak yerleşmesi düşünülü-

yor. Bu konuda şeyler var. Ermenistan şeyi alacak, Karadeniz'in sahibi olacak. İskenderun'un da sahibi olacak. Bütün bu anarşi bölgesi! "Anarşi yapalım ki ahâli bu tarafa kaçınsın. Boşalsın da biz de bu tarafa gelelim." Ermeniler'in Azeri köylerini boşaltıp da oraya yerleştiği gibi anarşi de orayı boşaltıp oraya Ermeniler'in kolay yerleşmesini sağlamak gibi bir meselesine değiniliyor. Hepimizin o günkü her ihtimallere karşı düşünüp ona göre tedbir almamız lazım. Bilinmediği zaman her ihtimali nazar-ı dikkate alıp ona karşı tedbir almak lazım.

Bana kalsa ben güneybatıya gidip yerleşeceğim. Ben de giderim yüz bin tane ihvanımla Diyarbakır'a yerleşirim. Ülkenin her tarafı memleket. Doğu, batı vs. Arkadaşlarımı da çağırırım, orada otururum; vermem. Mesela bu bir tedbir.

Soru: Mesela televizyonda izlediğimiz programlarda bazı tarikatlarda kılıcı batıranlar, şişi batıranlar, ateşe girenler; birtakım şeylerle meşhur olanlar var. Bu tarikat hakkında ne dersiniz?

Güzel bir soru. Kılıcı batıranlar, şişi batıranlar, ateşe girenler gibi birtakım şeylerle meşhur olanlar var. Bu tarikate Rifaî Tarikatı deniliyor. Seyyid Ahmed Rifaî hazretlerine müntesip olduğunu söylüyorlar. Hatta dün Wollongong'ta idik. Orada bir Lübnanlı kardeşimiz vardı. Bizim Türk kardeşlerimiz de oradaydı. Ondan ayrı bir Lübnanlı kardeşimiz de vardı. "Ben Rufaî tarikatındanım." falan dedi. Rifaîler'de burhan gösterme, delil gösterme diyorlar buna. Yolun hak olduğunu göstermek için bu zikrin tesiriyle ateş yakmıyor, bu duanın bereketiyle bir zarar olmuyor, bunu gösteriyor diyorlar.

Doğruluğunu sorma şekli çok güzel. Tasavvufta bunun yeri nedir?

Tasavvufta bunun yeri yok. Tasavvufta nefsin terbiyesi var, âhlâkın güzelleştirilmesi var ve Allah'ın emirlerini tam tutmak var, mârifetullahı elde etmek var, Kur'ân-ı Kerîm'e tam uymak var. Raks olsun, sema olsun, burhan göstermek olsun, daha başka şeyler olsun; bunlar tarikatın esası değil. Bazı tarikatlara mahsus birtakım düşüncelerin geliş-

mesi yolunda gösterilen şeyler. Tarikatın aslına, esasına uygun değildir. Bizim Nakşî tarikatımıza göre, bizim büyüklerimiz bu tür şeyleri uygun görmemiştir. Kerameti varsa kerameti göstermek değil saklamayı uygun görmüşlerdir. Hatta bu konuda çok söz söylenebilir: “En büyük kerâmet istikamettir.” demişlerdir. Bunları atlıyorum. Söylenecek o sözleri atlıyorum. Çünkü kimseyi itham etmek istemi yiyorum. Rufaî tarikatı hak tarikatlardan birisidir.

Ama bizim büyüklerimiz de demişlerdir ki; “En büyük kerâmet istikamettir.” SırÂt-ı mustakîmde yürümektir. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz’in yolu budur. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem*; “Ben bir beşerim.” demiştir. “Beşer gibi yaşarım.” demiştir. O da birtakım insanlar gibi ticaret yapmıştır. Borç almıştır, üzölmüştür; sevinmiştir.

Ne için?

Hayatın tabii olayları karşısında Resûlullah’ın nasıl davrandığını, Peygamber Efendimiz’in hayatının çeşitli sahnelerinden görelim diye, vazifemizin ne olduğunu anlayalım diye!

Nedir vazifemiz?

Allah'a itaat etmektir. Allah'ın emirlerini tutmak, haramlarından kaçınmaktır.

Tasavvuf da nefsi ıslah etmektir. Allah'ın mârifetullah denilen, Allah'ı tanıma, Allah'ın dostu olmak şeyini elde etmektir. Bu gibi gösterilerle değil de tabii bir yaşayışla; ibadet yapacaksa kendisine özel, gizli, şahsî ibadeti ile bunu sağlasın diye çalışmayı uygun görüyor. Bir de tabii iş böyle gösteriye gelince bu gibi gösterileri başkaları da yapabiliyorlar.

Mesela ben bir dergide resimlerini görmüştüm: Yunanistan'da İranlılar ateşe girme gösterisi yapıyorlardı. O mecrada ateş yakıyorlar. Sıra ile ateşe giriyorlar. İranlılar bunu yapıyorsa o zaman bir başkasının ateşe girmesi İslâm'ın bir şeyini ifade etmiyor. Mesela Hint fakirleri de Hindistan'da birtakım şeyler yapabiliyorlar. Bunların bazıları puta tapıyorlar. Bugün itibariyle bunlar Allah'ın sevdiği bir yolda değillerdir. Putperestlerdir, müşriklerdir ve onların yaptığı şeyin bir kıymeti yoktur.

Bizim de o gibi şeylerde bezimiz yok. Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz'in hayatı da hadîs-i şerîflerle gözümüzün

önündedir. Onun için büyük, alim, sofilerden bir tanesi diyor ki;

“Kerâmet-furuşluk yapan; kerâmet gösteriyorum diye gösteri yapan palavracıdır.” Ama tabii yaşamı içinde üzerinde kerametler görülen kimse hakiki velidir.

Adam göstermek istemez ama her hâli, her sözü keramettir. Oturması, kalkması...

Kerâmet, ihsan demek. Allah'ın kerametleri zâhir olan, görünen hakiki velîdir.

“Keramet gösterip, onunla cezb-i kulûb etmeye çalışan palavracıdır.” diyor, büyük bir sofi. Esas olan Kur'ân-ı Kerîm'de Allah'ın emirlerini tutarak dosdoğru yürümektir. Bunları yapan insanda olağanüstü hâl olur.

Mesela Hz. Ömer *radiyallahu anh* hutbedeyken İran'daki ordu komutanının savaşta düşmanın üzerine saldırdığını görünce ona talimat vermişti. Baktığımızda Hz. Ömer *radiyallahu anh* onu kerâmet göstereyim diye yapmadı.

Ne için yaptı?

Ordu düşmana mağlup olmasın diye yaptı. Ordunun arkasının çevrildiğini, komutanın da

bunun farkında olmadığını gördü. Hz. Ömer'in kerameti icap etti.

Sonra Hz. Osman'a *radıyallahu anh* birisi geldi. *Selamünaleyküm*, dedi. O da onun gözlerine baktı. Dedi ki; "Ben senin gözlerinde zina izleri görüyorum." Adam afalladı, şaşırıp Çarpıldı. Dedi ki;

"Peygamberlik bitmedi mi yâ Emîre'l-mü'minîn, nasıl bildin?"

Çünkü yolda yürürken bir evin kapısı açılmış, açık kapıdan içeriye bakmış. Herhalde bir kadın falan görmüş. Biraz günaha girmiş gözleriyle. Şimdi o gözlerle Hz. Osman-ı Zinnûreyn'in huzuruna geliyor. Halifenin huzurunda *Selamünaleyküm* diyor. Hz. Osman; "*Aleykümselam* ama senin gözlerinde günah izleri görüyorum." diyor.

Gözde zina izi nasıl olur?

Bu bir kerâmet, Allah gösteriyor. Çünkü Allah'ın sevdiği kulu. Ama Hz. Osman onu kerâmet göstermek için yapmadığı ortada. Demek ki insan sırât-ı müstakîmde yürüyünce olağanüstü hâlleri olur.

[Mehmed Zahid Kotku] Hocamız cennetmekânın hayatında şahsen gördüğümüz nice

nice kerametler var. Mesela kalbinden bir şey geçiriyorsun, cevabını veriyor. Çok farklı bir mesele. Tabii, bu ikisi arasında bir ayırım yapmak; yapıyorlar.

Ben şuna üzülmüştüm: Bursa'da müzeye gitmiştik. Bizim maksadımız el yazması eserler ile ilgiliydi. Araştırmak için gittiğimizde müze-deki mekânlarda şeyler gördük. Baltalar, birtakım kesici, delici âlet edevat...

Orada da “Tarikat mensuplarının işkence âletleri” diye bir levha yazılı. “Eyvah! Çok üzücü...” dedim, fevkalâde üzüldüm. Doğru değildi tabii o, o başka bir şeydi. Belki mesela savaşa giden mücahid yanına ok alıyor, bıçak alıyor, balta alıyor, teber alıyor, gürz alıyor falan... Cihad sevap olduğundan şehid olurum veya gazi olurum diye umumiyetle mutlaka bunlardan götürüyor. Belki öyle şeyleri toplamış müzeci; ama çok büyük bir hainlik var. “Tarikat mensuplarının işkence aletleri” deyince millet tarikatları işkenceci ediliyor sanıyor. Böyle bir şeyin aslı esası yok.

Sonra o şiş batıran, şöyle yapan, böyle yapan kimseleri şer’î bakımdan hiç beğenilecek şeyler yapmadıklarını, bazı kusurları olduğunu

da söyleyenler, görenler, bilenler oluyor. Şöyle ki doğrudan doğruya tarikatın aslından, esasından değil. Gösterilmesi hatta doğru değil. Bir ters tepki yapıyor. Bazı insanlar tarikatçı deyince fes deyince derviş deyince; “Aman tarikata girme, aklını oynatırsın! Aman tarikate girme...” diyor, korkuyor. Haklı!

Mesela “Falanca, tarikatın aleyhinde!” diyorlar. Ben ona tatlı bir şekilde soruyorum, hiç kızmıyorum. Diyorum ki;

“Hangi tarikate karşısın?”

“Bektaşî tarikatının aleyhindeyim.”

Bektaşî babaları da Arnavutluk’ta kadeh tokuşturup rakı içiyorlarsa, *Cumhuriyet* gazetesinde de fotoğrafları ile görmüşlerse bu adam elbet bu şeye düşman olur. Rakı da içilir mi? Bu da olmaz.

Kimle tanıştığını soruyorum. Yanlışını anladıktan sonra doğrusunu söylemeye çalışıyorum. Maalesef öyle şeyler var. Üzücü şeyler var.

Soru: Acaba yöneticilerimize kötü gidişatla ilgili bir soru soruldu mu?

Sorulan sorulardan sonra ne olmuş yani? Soruyu sorunca ne oldu, soruyu soruyorsun ne oluyor? Adamın rüşveti ortaya çıkıyor. Ne oluyor? Araplar'da bir söz var: *Kellim kellim lâ yenfâ*'. "Konuş, konuş hiç fayda vermez." derler.

Mecliste oy çokluğuna bakılıyor. Muhalefetten birisi bir şey söylemiş... Anlayan, dinleyen yok. Burada bir bakan bir rüşvete karıştı mı "suç" deniliyor. Japonya'da öldürülüyor. Avustralya'da istifa etmek zorunda kalıyor. Bizde neler oluyor, neler oluyor... Her şey yerli yerinde duruyor; anlatıyorsun, söylüyorsun. Bir reaksiyon yok. Haksızlıklar yapılıyor; peşinden gidiyorsun, bir sonuç çıkmıyor.

Öyle bir hâlde ki söylüyorsun ne oluyor?

Dinleyen yok. Anlayan yok. Uyan yok, kabul eden yok, akıl eden yok.

Başörtüsü hakkında karar çıktı; rektör dinlemiyor, profesör dinlemiyor!

Ne olacak?

Profesörle alt alta üst üste adam akıllı bir uğraşacaksın; dinlemiyor! Kararı dinlemiyor! Ben üniversitede profesörken bir rektör hatırlıyorum. Samsun Üniversitesi'nde; "Ben kanun

vs. tanımam! Dinlemiyorum, uygulamıyorum!” dediğini hatırlıyorum. Türkiye’de böyle. Meclis bir karar alıyor da rektör uygulamıyor.

Bugün başörtüsüne dokunulmasın diye bir karar yok mu?

Var. Var ama uygulamıyor ve üniversiteye bizim kızlarımız gidiyor, başörtülü. Dilekçe verecek, dilekçesini almıyor. Dilekçe almak anayasal bir mecburiyettir. 15 gün içinde cevaplandırmak anayasal mecburiyettir. Bunu da hukuk işlerindeki bozuklukları düzeltecek, idarî bozuklukları tashih edecek olan Danıştay yapıyor.

Yargıtay’ın başkanı; “Falancalar düşüncediler iktidar olamaz!” diyor.

Seçilirse seçimler kanunla yapılmışsa niye iktidar olamasın?

Şu anda gayrimeşru ise o partiye kapatırsın! Tam da kanunlara göre gayrimeşru diemiyorsun. Müslüman olmak suç değil. Suç işlemiyorsa niye iktidar olamasın? Buna hukukçu böyle diyor.

Anayasa Mahkemesi Başkanı bile olsa sebepsiz suçlama olmaz ki! Kanun nazarında suçlama olur. Sen kanun nazarında onun düzene

aykırı bir parti olduğunu ispat edememişsen o kanunî bir partidir. Seçimlere girme hakkını kazanmışsa seçimlere girer. Oyları alırsa iktidar olur.

Sen onlara nasıl “iktidar olamaz” dersin? Öyle bir adam nasıl Anayasa Mahkemesi Başkanı olur? Bu hukukun ihlalidir. Bu Anayasa Mahkemesi'nin başındaki adamlar, hâkimler kanunları öldürüyor. Cinayet işliyor, bunu alenen söylüyor. Adam yerinde duruyor, millet ayağa kalkmıyor. Tepki göstermiyor. İyi yaptı, diyor.

Ben 12 yıldır gazete çıkarıyorum. Dergi çıkartıyorum, yayın yapıyorum. Başyazarıyım, daha benim basın kartım yok. Kaç seferdir müracaat ediyorum. Bana basın kartı vermiyor. Sakallı olduğumdan! Ama eli kalem tutmayan, tüccar, yolunu bulmuş insanların basın kartı var. Basın teşkilatından istifade ederek her yere geliyor gidiyor.

“Al şu kalemi bir makale yaz!” diye imtihan yapsan cümleyi doğru düzgün kuramaz. Büyük harf küçük harfi bilmez, basınla ilgisi yok. Manifaturacı adam, yün fabrikatörü, basın kartı var; ama ben 12 senedir dört tane,

beş tane dergi çıkartıyorum. Başyazarıyım. Yayınevi sahibiyim. Patronum. Radyoda da yayın yapıyorum, şirketim var. Benim basın kartım yok.

Silah taşıma ruhsatına müracaat ediyoruz. Belli mahallelerde bazıları kaleşnikof satıyorlar. Yanımda ruhsatlı kolayca taşımak için hakkım var, benim. 40 türlü 40 sebepten hakkım var. Profesör olduğum için hakkım var, basın mensubu olduğum için hakkım var. Başkanı olduğum için genel idare üyesi olduğumdan yönetim kurulu başkanı olduğundan hakkım var. Dergi basıyorum. Kanun karşısında kırk bakımdan tabanca taşımaya hakkım var. Bana tabanca taşıma ruhsatı vermiyor. Dava ettim, davayı sallıyorlar. Belki torunum görmez davayı!

Doçentlik imtihanında bizim zamanımızda bizi Türkçe'den İngilizce'ye, İngilizce'den Türkçe'ye imtihan yaparlardı idi. İmtihana girdim. İngilizce'den Türkçe'ye çeviri yaptım. 10 aldım ve verdikleri kitabın hatasını aldım. Altına not yazdım ve dedim ki; "Verdiğiniz bilgiler eksiktir, şu bakımdan hatalıdır."

İngilizce'sini tam tercüme ettim ve dokuz veremediler. On aldım. Türkçe'den İngilizce'ye çevrilen doçentlik imtihanında geçirmediler. Beş alsam, on beş eder... Böyle adamları dava ettim. Bir sene geçti. Cevabı yok. İkinci defa imtihana girdim. O zaman kolaydı. Sakalım yoktu. Benim birinci olduğumu fark etmediler. O zaman kazandım. İstanbul'da okurken sakallı iken veremediler. Ben de imtihana sakallı gitmiştim. İstanbul'dayken sakallı gittim ben imtihana. Türkçe ile İngilizce on puan olduğu halde veremediler. Dava ediyorsun, davaya bir şey yok. Böyle bir ülkedeyiz.

Milletvekillerinin salahiyeti yok. Milletvekili bana geliyor; "Hocam, biz piyonuz ve kuklayım, hiçbir salahiyetimiz yok. Önerge veremem." On kişinin imzası lazımmış. İmzaları bulmuş. Sahte imzalarla önergeyi çıkartmışlar mecliste; adam Almanya'da! İmzasını taklit ederek sahte bir şekilde onu geri yapıyorlar. Almanya'da olması ile ilgili Fransa'da diyorlar, yalan!.. Mecliste sahtekârlık yapıldığı belli. Yasa belli değil. Meclis böyle çalışıyor.

Ben küçük parti başkanlarından "Hocam! Hiçbir hükmümüz yok. Hiçbir söz hakkımız

yok. Hiçbir sesimiz yok...” dediklerini duydum. Hâlbuki Amerika’da bir senatörün muazzam gücü vardır. Tek başına neler yapar. Maalesef çok acayip bir ülkedeyiz. onun için sizden sınırlanmanızı, üzülmenizi, reaksiyonunuzu çok tabii karşılıyorum. Ben sizden daha fazla tepkiliyim ama Türkiye’de hakkını aramanın teknik hâli kaybolmuş durumda!

Onun için buradan birisi Türkiye’ye gidiyor, iki sene duramıyor. İki sene sonra yandım Allah deyip buraya geri geliyor. Burası gayrimüslim diyarı, burası daha rahat. Türkiye’de daha rahatsız oluyor.

Soru: Hocam ne zamana kadar devam edecek bu durum?

Bu ilacın süresi ile ilgili, tedavi edenler ile ilgili bir şey! Yanlış ilaç verince bunun da bir sonu olması lazım. Mü’minin de mü’min olması lazım. Tam mü’min de tam mü’min olmalı ki küfrün sonu olsun. Küfür organize küfür, zengin küfür, fedakâr küfür, çalışkan küfür, kurnaz küfür, büyüyecek küfür, cihazlar bakımından mükemmel... Mü’min cahil, mü’min fakir, mü’min derbeder, mü’min perişan, mü’min ne olacak? Habeşistan’a İtalyanlar hücum ettiği

zaman onların aslan adamları varmış. Aslanın karşısına çıksa yener ki aslan adını alıyor. Aslanla çarpışıp yenip aslan adını alıyor. Habeşliler'in aslan adamları varmış ama İtalyanlar'ın tankları hepsini ezmiş geçmiş. Ne olacak yani? Aslanı yeniyorsun ama tanka bir şey yapamıyorsun!

Yanına yaklaştırmıyor ki adam seni, sen onun gırtlığına sarılıp yere çalasin. Bu işte onun için diyorum: İstihbaratın olacak, bilgin olacak. İlmin olacak. İrfan'ın olacak, kuvvetin olacak!

Ben bir tarikat mensubuyum. Uğraştığımız şeylere bak. Şirketler, dernekler organizasyonlar, idarî müesseseler, çeşitli şeyler... Başka türlü olmuyor. Mecbursun. Birçok bakımdan iyi hazırlanmaya ve karşı tarafındaki insanların da güçleri kuvvetleri, arkasındaki dayıları kimler, onların hepsi önemli. Sen Türkiye'de adamı bir tek yahudi olarak görüyorsun. Arkasında Amerika var, İsrail var. Adamı tek insan olarak görüyorsun, adam kurnazlık yapıyor. Arkasında kimler var. Ordu gelse yanına sokulamaz.

“PKK terör değildir!” diyor. Mecliste anarşist var. Millet biliyor, yürüyüş yapıyor, ellerini kaldırıyor.

Bağırıyor; dağda! Şu kadar anarşisti olan insan var. Kaç senedir milletvekili, biliyoruz biz. Sağır sultan bile duydu.

Osmanlı İmparatorluğu imparatorluk iken o zaman hürriyet, adalet, müsamaha vs. diye Osmanlı İmparatorluğu’nu dağıtmışlar. Devletin padişahına “hain padişah” demişler. Çeşitli değişiklikler yapılmış. Zihniyetler değişmiş. Yeni elemanlar gelmiş. Bir şeyler değişmiş. Sen imparatorluk olduğun zaman adamlarla baş edememişsin. Ordun varken baş edememişsin, küçücük bir şeysin. Kolay olmuyor işte. Ne yapsan yapamıyorsun işte. Yakalayamadığın zaman yapamıyorsun.

Deniz Baykal ne?

Deniz Baykal, Kızılay Meydanı’nda Mendere’s’in yakasından tutan adam!

Bülent Ecevit ne?

O da kapıcıları! Daire sahibi yapacağız falan diye şey yapan söylediklerini tamamen başkasını söyleyen insanlar. Şimdi hepsi değiştiler. Hep ıslaha ermişledir inşaallah. Hepsi

başa geçtiler. Büyük başarı sağladılar. Çok atılım yaptılar. Yine memleketin en kötü evlatları, en tehlikeli elemanları senle ben olduk. Benim azim, birlik ve beraberliğim, kararlılığım farklı tarafa getirildi. Sen zayıf ve dağınık olduğun zaman karşı taraf onu hiçe sayıyor. Türkiye’de, “aman falanca zümreyi kışkırtmayalım. Aman, falancalara dokunmayalım. Aman şöyle olmasın. Varlığın ayağa kalktığı takdirde fena olacak...” diye korkuyorlar. Ama müslümanların başörtülünün annesi muhalif, babası muhalif; gidip de kızını korumuyor.

Şimdi bizim İstanbul’da üzücü bir olay; başörtülü bir kız ihvanımızı dekan çağırıyor:

“Kızım, aç şu başını! Annen baban mı seni zorluyor? Annen baban zorluyorsa ben dekan olarak geleyim. Anneni babanı ikna edeyim. Söyleyeyim. Seni zorlamasınlar. Bu yaşta niye başını örtüyorsun?” diyor.

Kız acı acı gülüyor.

“Niye gülüyorsun kızım?” diyor.

“Hocam, annem babam da muhalif!” diyor. Kız yapayalnız.

Ankara’da o başörtü mücadelesinde; “Gidin, şöyle yapın, kızınızı koruyun, kız kardeşinizi koruyun! Siz de toplanın, [protesto] yapın!” dediğimiz zaman kaç kişi gitti?

Kimse gitmedi. Kızın etrafında kız yalnız; elin pos bıyıklı kapıcısı ile bekçisi ile uğraşmak zorunda kalıyor. Adam kapıdan içeri sokmuyor.

Hukukunu savunamıyor ki gidip de o kapıcı ile mi kaloriferci ile mi kapışacak kızcağız? Ama arkasından dayısının oğlu, kendi kardeşi her kızın arkasından beş tane, on tane erkek gitse; önüne çıkana iki tane tokat vursa... “Çekil ulan! Sen kim oluyorsun? Biz gelip dekanla bu meseleyi konuşacağız!..” dese!..

Kızına sahip çıkmıyor! Kızın bir Allah’ı var, güvencesi O. Kendi başına şey yapıyor. Oradan suçlama, buradan suçlama...

Soru: Son zamanlarda bundan sonra da buna benzer bir araya gelme durumu var mıdır?

Temenni edilir. İslâm’da çeşitli şeyler var. Aynı şeyleri söyleyen, aynı idealleri paylaşan birçok insan var. Tabii, niye ayrı oluyorlar? Bizim dergilerimizde de şu konuştuğumuz

meselelerin hepsine dair teşvikler var. “Şöyle yapılınsın, şöyle yapalım, buyurun efendim...” diye yıllardır bunların çözümleri üzerinde ürettiğimiz öneriler var. Tabii, temenni ettiğimiz; doğrudan birleşilmesi, herkesin doğrudan birleşmesi. Herkesin kendi görüşü doğru gibi bir durum var. O zaman birleşme olmaz. Tabii bilimsel bir merciinin doğrusunu tespit etmesi lazım. Herkes “Benim dediğim doğru!” derse ve bunlar birbirine zıtsa o zaman elenmesi lazım. Müslüman camia onu yapamadığı için o zaman parça parça oluyor. Müessese yapamıyor. O da bir oyun. Kültürsüzlükten faydalanıyorlar falan.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

5 Recep 1414 / 18.12.1993

[Bütün DiĞER ÇEŞİTLİ KONUŞMALAR'A PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

